

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ੍ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥

ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥

saarag mahalaa panjavaa ||

ttaakur tum(h) saranaiee aaiaa ||

autar gio mere man kaa sa(n)saa jab te dharasan paiaa ||1|| rahaau ||

anabolat meree birathaa jaanee apanaa naam japaiaa ||

dhukh naatte sukh sahaj samaae anadh anadh gun gaiaa ||1||

baeh pakar kadd leene apune gireh a(n)dh koop te maiaa ||

kahu naanak gur ba(n)dhan kaaTe bichhurat aan milaiaa ||2||51||74||

Saarang, Fifth Mehla:

O my Master, I have come to Your Sanctuary.

The anxiety of my mind departed, when I gazed upon the Blessed Vision of Your Darshan.

||1||Pause||

You know my condition, without my speaking. You inspire me to chant Your Name.

My pains are gone, and I am absorbed in peace, poise and bliss, singing Your Glorious Praises. ||1||

Taking me by the arm, You lifted me up, out of the deep dark pit of household and Maya.

Says Nanak, the Guru has broken my bonds, and ended my separation; He has united me with God.

||2||51||74||